

Z DNEŠNÍHO EVANGELIA

Apoštolové prosili Pána: „Dej nám více víry!“ Pán řekl: „Kdybyste měli víru jako hořčičné zrnko a řekli této moruši: ‘Vyrvi se i s kořeny a přesad se do moře!’, poslechla by vás. Když někdo z vás má služebníka a ten orá nebo pase, řekne mu snad, až se vrátí z pole: ‘Hned pojď a sedni si ke stolu’? Spíše mu přece řekne: ‘Připrav mi večeři, přepásej se a obsluhuj mě, dokud se nenajím a nenapiji. Potom můžeš jíst a pít ty.’ Děkuje snad potom tomu služebníkovvi, že udělal, co mu bylo přikázáno? Tak i vy, až uděláte všechno, co vám bylo přikázáno, řekněte: ‘Jsme jenom služebníci. Udělali jsme, co jsme byli povinni udělat.’“ (Lk 17,5-10)

ZAMYŠLENÍ

Dnešní evangelium možná člověka zarazí. Jak dosáhnout víry velké alespoň jako zrnko? Vždyť dobře víme, jak těžké je věřit v těžkých situacích. A co teprve, když jsme věřili v dobrý konec a on nenastal (např. u vážně nemocného blízkého)? Znamenalo to, že jsme stále ještě měli málo víry? Ježíšovo slovo o nehodných služebnících jasně vymezuje, jaký je vztah člověka a Boha. Nikdo z lidí nestojí na roveň Bohu a nemůže mu diktovat, co má dělat. Jsme jen jeho stvoření. Avšak ten, kdo s pokorou přijal velikost a vznešenost Boží, záhy objeví, jak úzce k ní patří i veliká láska Pána k člověku. Bůh se k nám sklání jako otec k dětem. Ani dítě nerozumí všemu, co otec dělá. Ale žije v trvalé naději,

že tatínek má situaci pevně pod kontrolou. V lidských přiběžích to nemusí být. (Pramen: vira.cz)

MODLITBA

Bože, jenž nemáš začátku ani konce a skrže Krista všechno jsi stvořil a vše zachováváš a panuješ nade všemi bytostmi, ty jsi ustanovil den pro díla světla, a noc pro odpočinek naší slabosti.

Tvůj jest den a tvá je noc, ty jsi připravil světlo i slunce.

Přijmi tedy nyní předobry Bože, toto naše večerní díkůvzdání.

Ty jsi nás provázel tímto dnem až k soumraku.

Ochraňuj nás skrže Krista.

Popřej nám pokojný večer a bezhříšnou noc, uděl nám život věčný skrže Ježíše Krista, skrže něhož ti buď sláva, čest a klanění v Duchu svatém na věky. Amen.

Anděle Boží, strážce můj,

rač vždycky být ochránce můj:
mě vždycky veď a napravuj,
ke všemu dobrému mě vzbuzuj.

Ctnostem svatým mě vyučuj,
ať jsem tak živ, jak chce Bůh můj.

Tělo, svět, ďábla přemáhám,
na tvá vnuknutí pozor dávám.

A tak s tebou ve spojení
ať vytrvám do skonání,
po smrti pak v nebi věčně
chválím Boha ustavičně.

Amen.

MYŠLENKY PRO ŽIVOT

- Není spravedlnosti bez jisté umírněnosti. (Jiří Gruša)
- Každým svým činem, svým rozhodnutím se k cíli buď blížíme, nebo se od něj vzdalujeme.
- Tělo je stěžejním bodem spásy. (Tertulián +202)

VÁCLAV č. 37. (2016)

2.10.2016

27. neděle v mezidobí

Týdeník

Římskokatolická farnost
sv. Václava v Lovosicích

Zahradní 32/2,
410 02 Lovosice

webové stránky:

farnostlovosice.cz

PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY:

LOVOSICE Út – v 17.30

St – v 17.30

Čt – v 7.30

Pá – v 17.30

Ne – v 9.00

SULEJOVICE Ne – v 10.30

MILEŠOV DD Pá – v 9.00

VELEMÍN So – v 10.00

Út - Modlitební skupina od 16.30 hod.

St - Křesťanské rozhovory od 18.30 hod.

INTENCE MŠÍ SV.

Ne 2.10.2016 – v 9.00 za † tatínka Leopolda

Sulejovice v 10.30 za + Blanku Krasnickou

Út 4.10.2016 za dar Duchu Svatého a pomoc Matky Boží synu na čas přípravy ke svatbě

St 5.10.2016 – na dobrý úmysl

Čt 6.10.2016 – za obrácení Petra a Veroniky

Pá 7.10.2016 – za obrácení a spásu pro celý rod Culků

Ne 9.10.2016 – v 9.00 za † Josefa Mensu

Sulejovice v 10.30 za † Libora

213. Které prvky neodmyslitelně patří ke Mši svaté?

Každá mše svatá (eucharistie) se člení na dvě hlavní části, na bohoslužbu slova a na slavení eucharistie v užším smyslu.

V bohoslužbě slova nasloucháme čtení ze Starého a Nového zákona a z evangelia. Rovněž je zde prostor pro homilii a pro společné přímluvy. V navazující eucharistické bohoslužbě jsou přinášeny dary chleba a vína, které jsou následně proměněny a podávány věřícím ve svatém přijímání.

NĚKTERÉ PAMÁTKY V TÝDNU**9. října – nez. pam. sv. Dionýsia, biskupa, a druhů, mučedníků**

Dionýsiů máme v martyrologiu 12 a mezi nimi je několik biskupů i mučedníků, nepřilíš vzdálených době, v níž podstoupil mučednickou smrt tento první pařížský biskup, který byl zařazen mezi tzv. 14 svatých pomocníků.

Přes mnohou jedinečnost neznáme přesný rok jeho smrti a některé pozdější životopisy jej chybně spojovaly s Dionýsiem Aeropagitou (pam.3.10.). Za nejvýznamnější životopisné údaje o prvním pařížském biskupovi lze brát ty, které pocházejí od svatého Řehoře z Tours. Podle nich se Dionýsius narodil v Itálii. Byl vysvěcen papežem Fabiánem krátce před jeho mučednickou smrtí (v lednu 250) a spolu s pěti dalšími biskupy poslán do Galie.

Byl prvním biskupem sídlícím v Lutetia (dnešní Paříži) a kázal s velkým úspěchem. Založil křesťanské centrum na ostrově v Seine a větší počet kostelů, připomínány jsou zvláště v Paříži a Chartres.

Úspěchy v evangelizaci vystřídal pronásledování a s knězem Rustikem a jáhнем Eleuteriem byl Dionýsus, z nařízení římského guvernéra Fescennina Sissinnuse, zatčen a uvězněn. Nakonec na pařížském vrchu s dnešním názvem Montmartre došlo k jejich popravě. V údajích, které nejsou zcela jisté, se vyskytuje rok 258 nebo 285.

Legenda vypráví, že po stětí vzal popravený svou hlavu do rukou a s přitisknutou k srdci ušel asi dvě míle, až do místa jeho pohřbení. Zde, severně od Paříže, byl postaven kostel, který nese jeho jméno, Saint-Denis (tj. Dionýsius a čes. Diviš). Uvádí se, že stavbu chrámu začala v roce 475 sv. Genovefa. Jeho vznešená podoba byla dokončena asi kolem r. 625 za merovejského krále Dagoberta I.

K první přestavbě chrámu došlo asi v roce 750, v době, kdy zde bylo již benediktinské opatství. Místo se stalo i pohřebištěm králů a katedrála byla víckrát stavebními pracemi změněna a restaurována.

Pro nás má být hrob tohoto mučedníka památkem jeho vítězství nad smrtí a znamením vzkříšení. K hrobům

mučedníků putovali věřící, aby si vyprosili milosti a uzdravující síly.

Zamyšlení směřující k tomuto mučedníkovi nemůže končit u jeho smrti, ale hledáme zde význam pro náš život, zejména jako pomocníka v těžkostech. Anselm Grün poukazuje na smysl legendy, v níž světec jde s hlavou pevně v rukou. Podle něj, také my máme „vzít svou hlavu do rukou, získat odstup od všeho, co ji naplňuje a tíží. Přitisknout ji k srdci, rozum protříbit láskou a předložit jej Bohu, ke zbavení vnitřního tlaku.“

Dionýsius je jinde označován za pomocníka při nesprávném myšlení a neklidu ve svědomí. Dionýsiova pomoc, týkající se bolestí hlavy, může vést k jejich odstranění, ale také jen k poznání jak máme s těmito bolestmi zacházet.

2. října – pam. sv. andělů strážných

4. října – pam. sv. Františka z Assisi

6. října – nez. pam. sv. Bruna, kněz

7. října – pam. Panny Marie Růžencové, I. pátek v měsíci

9. října – 28. neděle v mezidobí

Jak získávat pokoj v neklidném světě?

(Aleš Opatrný)

Vnitřní pokoj není něco, co bychom v minulosti dávne či nedávne povětšinou měli a teď jsme si to jen chtěli uchovat. Trochu tvrdě řečeno, probudili jsme se ze snového stavu, ve kterém jsme považovali svět za bezpečný, do reálného stavu, kdy vnímáme, že svět je nebezpečný a vždycky byl.

Mnohé se změnilo a to hlavně ve dvou oblastech. Je to do jisté míry nový fenomén rozšíření terorismu, což je opravdu jiná situace, než byly ty válečné za první a druhé světové války. Teror je možný kdekoliv, a tak je do jisté míry bezpečno či nebezpečno všude. Druhou skutečností je „elektronizace“ našeho života. Pokud se necháme zahlcovat zcela zbytečnými zprávami, musíme počítat s tím, že někdy spontánně a jindy cíleně působí negativně na naše vnímání i rozpoložení. A to potřebujeme reflektovat. Žijeme ve světě, kde se děje dobro i zlo, jak tomu bylo vždy, ve světě, z něhož není úniku, i kdybychom všechny přístroje, které nám sdělují množství informací, vypnuli. A pokud křesťan popřává sluchu šířitelům nepokoje z vlastních řad – čili křesťanům, kteří šíří neadekvátní strach z možných ohrožení, rozšiřují podivná, strach nahánějící soukromá poselství, pěstuje si zdroj nesvatého nepokoje sám v sobě a šíří ho po světě.

Jak tedy získávat vnitřní pokoj? V první řadě je třeba si pokorně a poctivě přiznat, že jakékoliv představy o „nebi na zemi – ať ve světovém nebo lokálním měřítku – jsou nebezpečnou iluzí. Svět nebyl, není a nebude nebem. Čímž není řečeno, že se člověk nemůže těšit z dobrých mezilidských vztahů, z fungující rodiny nebo z dobrého života v jakémkoliv milém prostředí. Ovšem za předpokladu, že nic z toho není definitivní a zcela ideální. Neměli bychom zapomenout, že k nebi jdeme vřidnější i nevlídnou krajinou, za dobrého i špatného počasí, ale ještě tam nejsme. Zásadní otázkou je, zda tam směřujeme. Nemůžeme si jako křesťané myslet, že na nás nepůsobí mentalita společnosti, ve které žijeme. Ta je v podstatě zaměřena na velký výkon a velký konzum čehokoliv dobrého v tomto světě. O smrti nepřemýšlí, tu vytěšňuje. Perspektiva života je pro mnohé jen v intervalu od narození do smrti. Dál ne.

Nejde ovšem o to, utěšovat se lacině blažeností „tam jednou“ a nedbat na bídu tohoto světa. Ale vnitřní pokoj nemůže stát ani na siláckých postojích, ani na úniku ze světa, ale v prvé řadě na vědomí Ježíšova nezvratného, tedy definitivního vítězství v celých dějinách lidstva a vesmíru. A také na naší perspektivě cesty do nebe, pro které nás Ježíš vykoupil z moci zla a do něhož nás vede. Není-li tomu tak, může se člověku snadno stát, že si buduje domeček z karet, o kterém právem ví, že se mu při nějakém otřesu rozsype. A z toho důvodu má strach.

**POUTNÍ ZÁJEZD DO POLSKA
OSWIECIM, KRAKÓW, WIELICZKA,
WADOWICE
21. – 23.10. 2016**

Cena zájezdu 2.800,- Kč zahrnuje:

Dopravu klimatizovaným autobusem, 2x ubytování ve 2,4,6 lůžkových pokojích, 2x snídaně a večere, vstupy do tábora v Osvětimi, do solných dolů ve Wieliczce, do rodného domu Jana Pavla II. ve Wadowicích

Cena nezahrnuje:

Cestovní pojištění, obědy, další vstupy
Závazné přihlášky do 9.10.2016 u p. Petra Alexy,
tel.: 723 784 768

Program na nástěnce